

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Exercitia S. P. Ignatii Via Ad Salutem Et Perfectionem
Propriam & alienam, Tuta & perpetuo tenenda**

Ignacio <de Loyola>

Hildesii, 1713

VD18 13664689

Dies sexta. De Vita Christi Apostolica.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60348](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60348)

Hæc est vita æterna, ut cognoscant te solum Deum verum, & quem misisti Jesum Christum Joan. 17. 3.

Ego sum via, veritas &, vita Joan. 14. 6.

Si quis non amat Dominum nostrum Jesum Christum, anathema sit 1. Cor. 16. 22.

Omnia & omnibus Christus. Colloq. 3. 11.

Nunquid est cor tuum rectum, sicut cor meum 4. Reg. 10. 15.

Factus est nobis sapientia à Deo, & justitia & sanctificatio, & redemptio 1. Cor. 1. 30.

In hoc clarificatus est Pater meus, ut fructum plurimum afferatis, & efficiamini mei Discipuli. Manete in dilectione mea Joan. 15. 8.

Vivo autem jam non ego, vivit verò in me Christus Gal. 2. 19.

Legenda.

Ex Thom. Kemp. l. 2. c. 1. & 8. l. 3. c. 3 7. 23. 32.

Lib. Exerc. Regulæ pro discer. spirit. pro secunda Hebd.

Lancitio Op. 3. c. 3. opusc. 17. lib. 2. op. 6. c. 9.

Rodericio p. 2. Tr. 7. de Thesauro in Cristo.

Nieremb. de Adorat. l. 2. c. 3. l. 3. c. 1. & c. 1. 4. cap. 3.

Dies sexta.

DE VITA CHRISTI APOSTOLICA.

NE sterilia sint, aut tarda vitæ perfectioris proposita, sive concepta ex præcedentibus, sive concipienda ex secuturis; addit S. P. meditationem

nem de tribus hominum Classibus; quæ parabola est, explicans; partim quomodo quidam sese malè habeant circa res decernendas, & exequendas salutis necessarias; partim quomodo circa easdem rectiùs habere nos debeamus.

Meditatio prima

DE TRIBUS HOMINUM CLASSIBUS.

Oratio preparatoria pro more.

Prælium primum. Fiat propositis vice historia tribus hominum classibus; quarum unaquæque decem millia ducatorum alio quàm divini cultûs, & amoris studio sibi paraverit: nunc autem placatum habere Deum & salva fieri exoptet, sublato utcunque noxio affectu rei partæ, utpote salutis impedimento.

Secundum. Est loci cujusdam imaginaria constructio, in quo videam meipsum coram Deo, Sanctisque omnibus cum desiderio astantem, atque perseverantem, quoniam pacto, ipsi Deo placere queam potissimum.

Tertium est optata rei petitio, nimirum gratiæ, per quam id eligam, quod & Deo acceptissimum & mihi saluberrimum futurum sit.

Intellectus.

Voluntas.

Punctum primum.

Memoria proponit primam classem hominum; quæ optat quidem acquisita rei exuere affectum, ut conciliari Deo possit; sed media debitaque adminicula, usque

(a) Horror, contemptus, & abominatio istiusmo-

ad

Intellectus.

ad horam mortis toto vitæ tempore non admovet.

Intellectus considerat; quàm hæc classis malè agat & perniciosè; idque ex luminibus præcedentium meditationum: quàm malè pro nostri finis ultimi necessitate summa & unica (Die prima Med. 1. 2. 3.) pro rerum creatarum vilitate & nihilo d. 2. Med. 2. 3. pro peccatis tum expiandis, tum cavendis d. 3. pro sua morte, judicio, æternitate: pro Christi amore, meritis & exemplo d. 5. (a)

Præterea considerat, quæ sint hujus noxiæ remoræ radices & causæ? sunt, nimis exigua æstimatio & amor Dei, & finis, est nimis amor proprius, amor bonorum, timor malorum temporalium: & aliquando nimis respectus hominum præ Deo. Vide d. 2. in fine Confid. Considerat porrò, quod idem valeat in omni negotio salutis & perfectionis &c.

Concl. pract. Certò cavendum.

Reflexio instituitur, annon tu sis homo ille, atque ex ea classe,

Voluntas.

di ex motivo præsentis V. g. amore finis &c. amore Christi &c.

(b) *Magna confusio & dolor ex allatis motivis.*

Propositum contrarium pro contrarii magna turpitudine, periculo, detrimento.

Intellectus.

dum aut de amplectendo vitæ
statu, aut statûs perfectione agi-
tur &c. (b)

Punctum secundum.

Secunda itidem affectum malè or-
dinatum auferre cupit: sed rem
interim mordicus tenere, ac Deum
potius trahere ad votum proprium,
quàm relicto impedimento per con-
ducibiliorem statû ad illum tendere.

Hoc frequenter contingit, dum
à re eligenda & meliore abhor-
rentes, rei alicujus vanæ amore
nimio detenti, affectum tamen
rei nos exuere, nobis fingimus,
ac rationes conquirimus & eò
trahimus, ut id quod nos volum⁹
voluntatem Dei faciamus. Inte-
rim nec rem perniciosam, nec
ejus effectum unquam depona-
mus. Quàm malè &c. uti suprâ
p. 1. (a) Concl. Reflexio (b)

Punctum tertium.

Tertia postremò, affectum insincerum volens abjicere,
rem ipsam vel tollere, vel tenere aequè parata est, pro-
ut ad Divinum cultum commodius fore, vel ex Divi-
no instinctu, vel ex rationis dictamine animadverterit:
ac interim... illud tantum versat & inquirat, nec aliam
admittit relinquenda aut retinenda rei causam, præter
rationem

Voluntas.

(e) Gratiar
Deo pro isto lu-
mine.

Propositum cer-
tum.

Colloquium
eriplex, sicut in me-
ditatione de duo-
bus vexillis ad B.
V. Christum, Pa-
trem.

rationem ac desiderium Divina gloria ut quàm maxima sit.

Intellectus considerat, sicut p. 1. ex iisdem fontibus, sic rectè agi. *Conclusio. Reflexio.*

NB. Hic modus seipsum exstimulandi ad sinceram & citam executionem rei melioris, adhiberi breviter potest in omni meditatione dum decernitur aliquod propositum, ut illud efficax & velox sit.

DE GRADIBUS HUMILITATIS.

Hanc materiam præmittit S. P. ante electionem faciendam, vultque ut eam *per diem totum revolvamus* & colloquia addenda crebro agitemus; hac scilicet de causa; *ut ad capeffendam germanam Christi Doctrinam affectum nostrum disponamus*, debet itaq; legi meditatè & bene expendi.

Observandum verò, quod hi tres gradus humilitatis sint omnium dictorum & dicendorum, ac exercitiorum S. P. atque etiam perfectionis nostræ brevis quædam epitome.

Primus humilitatis modus hic est, *ad salutem necessarius, ut me penitus subdam Divina legi observanda: utque ne mundi quidem totius oblato mihi Dominio vel extremo vitæ discrimine objecto, transgrediar ex deliberato mandatum ultum Divinum aut humanum, quod quidem peccati mortalis vinculo nos obliget.* Motiva hujus gradûs habentur in Med. 1. 2. die 1. 2. item in Med. de peccatis item d. 4. &c. *Reflexio & Examen.*

Secundus majoris est perfectionis; *ut fixo ani-*

mo ad divitias paupertatem, honorem, ignominiam, breviter vitam ac longitudinem, æquè sim propensus, ubi equalis est Divina laudis & salutis mea occasio, utq; nulla vel humana quantacunque felicitatis vel propriae mortis conditione proposita adducar unquam, ut culpam licet venialem tantum decernam admittere.

Hic gradus habet duas partes, quarum postrema potest ordine considerationis poni prima; scilicet ut nullo proposito commodo vel incommodo culpam venialem admittam. Magnus sanè profectus. Motiva petenda ex præcedentibus & sequentibus Medit. Major est perfectio (quæ est hujus gradus pars prima) si ad omnia bona seu adversa æquè sit propensus animus, ita tamen, si in utrisque appareat equalis occasio Divinae laudis & meae salutis; Qui hoc animo est, magis erit propensus ad eligenda adversa, ubi hæc fuerit melior occasio Divinae laudis & meae salutis, ex Medit. die 1. & 2. Reflexio &c.

NB. Ponitur hoc tamen in gradu secundo humilitatis primo loco; sensus enim hic esse potest: quod secundus modus perfectionis sit; ut sim propensus in adversa quævis eligenda, modò sit ad laudem Dei & salutem meam: atque ideo multum absim, ut alicujus adversi timore aut boni spe, discedam à Dei laude & committam peccatum veniale.

Tertius est modus humilitatis absolutissimæ, ut priores duos jam adeptus, etiamsi nullo superaddito laus Dei par foret, ad majorem tamen imitationem Christi, eligam potius cum eo paupere, spreto, & illuso pauperiem, contem-

contemptum & insipientia titulum amplecti, quàm opes, honores, & sapientia estimationem.

Motiva ad hunc gradum, ut felicitatem maximam, nihil mali in eo ponas, esse possunt *primò*: Magnus amor Christi, magnùmque desiderium quàm maximè illi & Deo placendi, & quàm proximè imitandi; Item rationes ex Med. de regno Christi. *Secundo*: Eadem motiva, quæ Christum impulerunt, ut hâc viâ præiret: scilicet cum esset homo, voluit perfectissimè ea arripere, quæ erant ad finem hominis; voluitque summum genus obsequii demissi Deo præstare. Gloriosius Deo est; quod magis arduum ipsi exhibetur, d. 1. Conf. d. 1 Med. 1. 2. 3. Cum etiam assumplisset naturam humanam, & vicem hominis peccatoris; voluit pro infinito delicto, infinito genere supplicii satisfacere d. 3. Accessit summus amor Dei, cui summa omnia impendere voluit summo suo incommodo, seposito omni amore proprio. de hoc inferius. *Reflexio* quousque ego in hilce profecerim. *Colloquium* triplex ad B. V. Christum, Patrem, uti in Med. de duobus vexillis. Hæc enim cum magna perfectio & magnum beneficium sit, monet S. P. ut *suppliciter poscamus... nec non colloquia ista crebrò agitemus.*

Meditatio secunda

DE TENTATIONE CHRISTI.

Luc. 4. Matth. 4.

Modus meditandi idem est, qui die quinta:

Med. 2. de Nativit.

Primò:

Primò: *Post Baptismum secessit in desertum Christus, & ibi per dies quadraginta, & totidem noctes jejunavit.* Præparatio ad vitam Apostolicam est novus Baptismus, seu emundatio à peccatis & habitibus malis: Deinde secessus, conversatio cum Deo per unionem & orationem, isque non modicus sed frequens. Tertiò afflictio & mortificatio sui, quale erat jejunium.

Secundò: *Ter ab inimico tentatus est: Accedens tentator dixit ei: si filius Dei es, dic, ut lapides isti panes fiant.* Noluit repudiatio voluptatis sensuum, etiam in necessariis, scilicet *pane mitte te deorsum.* Noluit; ne ostentaret se filium Dei. Fuga honoris, Humilitas. *Hæc omnia tibi dabo, si cadens adoraveris me.* Proponuntur bona mundi. Noluit. Paupertas.

Tertiò: *Angeli accesserunt & ministrabant ei.* Sic Deus istas virtutes compensat: spes, imitatio.

Meditatio tertia.

DE CHRISTI VIRTUTIBUS TEMPORE PRÆDICATIONIS.

INter Christi virtutes tempore prædicationis, sequentes hæ fuerunt præcipuæ, meditandæ modo eodem, quo superius. Materia desumenda aut ex Libr. Exercitiorum pag. 158. aut ex Evangelio.

Primò: Paupertas. Elegit discipulos pauperes, unde nihil æris, aut subsidii, Matth. 4. Marc. 1. Matth. 9. ipse pauperissimus.

Secundò:

Secundò: Charitas & studium benefaciendi omnibus, atque ita lucrandi animas. Joan. 2. Matth. 14. reficit quinque millia hominum. Similia sunt varia beneficia in quosvis.

Tertiò: Gloriam æterni Patris quærit: vitia amolitur; Joannis 2. *Nolite facere Domum Patris mei, Domum negotiationis.*

Quartò: Docet virtutis perfectionem Matth 5. sermone in monte: *beati pauperes, beati mites &c.* Magno zelo gloriæ Divinæ, & salutis animarum.

Quintò: Varia itinera & labores.

Sextò: Oratio. Matth. 14. Ascendit in montem solus orare dimissâ turbâ. Matth. 17. Colloquium cum Moyse & Helia.

Septimò: Miracula Vg. Lazari: Joan. 11. fac supernaturalia omnia agas.

Octavò: Interea tamen sustinet multa dicteria: (*Daemonium habes &c.*) insidias plurimas, odia.

Nonò: Denique omnem virtutem suo statui convenientem invenire quivis in Christo potest.

Consideratio.

DE ELECTIONE.

Regulæ Electionis omnino præclaræ & Divinæ sunt; in quibus ipsemet S. P. plurimum posuisse, & ad quas omnia alia destinasse videtur. Utiles illæ sunt:

Primò: Ad faciendam electionem statûs pro totâ vitâ: imò etiam ad deliberandum de vera fide & Religione, si quis orthodoxam nondum amplexus esset.

Secundò:

Secundo: Ad confirmandum annuè, & perficiendum sanctioris vitæ propositum.

Tertiò: In rebus difficilibus & dubiis per omnem vitam occurrentibus: item in rebus officii bene ordinandis.

Quartò: Denique in omni pene actione humana, cum enim ea libera sit, electio est. optimus est, qui elegit & agit optima.

Advertendum est, quam remotè, prudenter, sanctè, & efficaciter, ad optimam electionem S. P. animum hominis disponat. Nam, si quis ex medio fine hominis, seriò & supra omnia & solum finem velit: si animo ad omnia cætera indifferente, media non nisi ad finem optima adhibere statuerit: si animũ etiam à peccatis per confessionem, à vitiis per utrumq; examen expurgaverit, & magis magisq; expurget, si seriò novissima præ oculis habeat, atque nunc velit, quod tunc factum vellet: si Christi amore, Christum sequi certò constituerit; si sub vexillo dæmonis mereri prorsus nolit, sed Christi: si inter illos esse nolit, qui volunt & non volunt &c. Si denique ad 3tium humilitatis gradum, Christi amore, aspiret; Si inquam ista præmissa sint & constituta; certò, per Dei gratiam, consequetur bona & sancta electio. Hanc verò electionem factam confirmat S. P. sequentibus meditationibus tertiæ hebdomadæ de passione Christi, ac denique in quartâ hebdomade per amorem & unionem cum Deo.

Modus

Modus eligendi S. P. est, qui sequitur, in quo distinguenda sunt tria: 1. Quid ante electionem: 2. Quid in electione: 3. Quid post Electionem faciendum sit. Habet verò S. Pater duos modos eligendi, qui in unum contrahi possunt.

ANTE ELECTIONEM.

Monet S. P. in Præludio, cavendum esse; ne statum vitæ (idem est de aliis eligendis) mihi primùm constituam, ac deinde statuam in eo statu Deo servire: præposterum est. Primò videndum est, quidnam sit ad majus Dei servitium, ac deinde illud eligendum. Sæpe fit, etiam in actionibus quotidianis; ut aliquis ratione vel affectione merè naturali aut vanâ ductus velit quidpiam V.g. edere, bibere &c. Deinde velit intentionem bonam formare. Non bene. Tunc enim opus illud non procedit purè ex bona intentione; sed intentio & voluntas Dei famulatur præcedenti voluntati & affectioni propriæ. Si quid verò ejusmodi electum esset, per se non malum, nec jam mutabile; mutari saltem præpostera affectio deberet & deinceps meliori intentione agi: ita S. P. in introd. ad elig.

IN ELECTIONE.

Primò: *Proferenda est in medium res deliberanda.*

Secundò: *Adducto ante oculos creationis mee sine (aliquando addi potest finis statûs ritè jam electi, vocationis, officii) in neutram declinare partem... parato interim animo, ut ad eam illico partem totus ferar, quam novero Divina gloria & saluti mee fore aptiorem.*

aptiorem. Med. 1. Punct. 2. idem Med. 2. Punct. Quidquid affectionis tenet; ex solius Dei amore & intuitu proficiatur.

Tertiò: Obsecrare Dei clementiam, ut dignetur mentem instruere & impellere voluntatem, quocumque potius mihi tendendum sit ibidem Punct. 3. fiet hoc ad Deum & Sanctos, in magna humilitate & agnitione propria ignorantia, miseria, periculi, necessitatis.

Quartò: Perpendere, quot tandem commoda & adminicula mihi ad finem meum prosequendum accedent ex tali &c... quot ex eodem rursus incommoda & pericula impendent. Præterea, quot per oppositum omisso illo, tam commoda & adminicula, quam discrimina & damna possim expectare.

Revocari huc possunt omnes præcedentes meditationes, lumina motiva, & proposita; ita ut ex illis perpendas omnia & in utramque partem ratiocinari possis.

Quintò: Considerare, si quis mihi vir amicissimus cui nihil non perfectionis inesse cupiam, occurreret de huiusmodi electione, quidnam ego illi de consulendo maxime essem consulturus. Quo animadvertendo, agendum & mihi ducam, ut suaderem alteri. Med. 2. Punct. 2.

Sextò: Mecum insuper reputare, si mors ingrueret quem me mallet observasse modum in presenti deliberatione. Juxta hunc igitur eligendum nunc esse facile intelligam. ibid. Punct. 3.

Septimò: Prospicere non minus, quando pro tribunali sistar judicandus, quo me consilio hac in re usus

esse vellem. Quo agnito nunc utar, ut eo tempore magis sim securus.

Octavo: Seposito carnis appetitu omni, electionem concludere. Med. 1. Punct 5.

POST ELECTIONEM.

Electioe factâ ad orandum citò prosilire, & illam offerre Deo, perfectè demum, si ei placeat, recipiendam & stabiliendam.

NB. S. P. Ignatius hebd. 1. add. 10. dicit, quòd utile sit adhibere opera poenitentiae, ad dubii aliqujus, quod nos angit, resolutionem. Tale dubium esse solet in electione.

Verba Scripturae sacrae.

Charitas Christi urget nos 2. Cor. 5.

Quis nos separabit à charitate Christi? ... certus sum, quia neque mors neque vita, &c. Rom. 8. 35. 38.

Quos praescivit & praedestinavit conformes fieri imaginis filii sui Rom. 8. 29.

Qui non renunciat omnibus, quae possidet, non potest meus esse discipulus. Lucæ 14. 33.

Qui non accipit verba mea; sermo, quem locutus sum, ille judicabit eum in novissimo die. Joan. 2.

Ad dandam scientiam salutis. Luc. 1. 77.

Legenda.

Ex Thom. Kemp. l. 3. c. 25. 26. 27.

Libr. Exerc. de victu temperando. NB. aliis applicandum Reg. de distrib. Eleemos.

K

Lancit.

Lancit. op. 3. c. 9. Opusc. octavo toto op. 6. c. 12.
 Roderic. p. 3. Tr. 1. c. 12. de zelo an. ibid.
 Tr. 3. de Humil
 Nieremb. de ador. l. 2. c. 6. 8. 10. 11, de Hu-
 milit. l. 2. c. 15. 16. &c.

Dies septima.

DE CHRISTI PASSIONE.

SEquentibus meditationibus de Christi Domini
 Passione integram hebdomadem tribuit S. P.
 Ignatius. Minus potest illis tempus tribui pro cu-
 juscunque conditione & utilitate.

Duo præcipuè in hac materia expendenda sunt
 quæ duplicem fructum exigunt. *Primum* est,
 magnum & incomprehensibile argumentum amo-
 ris in nos Dei & patientis Christi: cujus fructus
 sit amor mutuus, compassio, tristitia, ut ita amanti,
 amatoque interiùs conformetur; sequaturque
 etiam inde studium placendi magis & proximè
 imitandi. *Secundum* est, clarior exhibitio eorum,
 ad quæ Christus exemplo suo, pro Divina gloria
 & nostra salute ac perfectione præivit; derelictio-
 nis, contemptûs dolorum ac ipsius mortis. Quo-
 rum fructus sit, ut eadem in Christo amplecta-
 mur ac toleremus, nempe exteriùs conformandi
 in passione; confirmemus etiam ea, quæ in me-
 ditationibus superioribus, & in electione sunt de-
 creta secundùm omne genus virtutum, & qui-
 dem